

**EUROOPAN KESKUSPANKIN SUOSITUS,
annettu 17 päivänä joulukuuta 2015,
osingonjakopolitiikasta
(EKP/2015/49)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan ja 132 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 34 artiklan,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon kehyksen perustamisesta yhteisen valvontamekanismin puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa 16 päivänä huhtikuuta 2014 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17),²

sekä katsoo seuraavaa:

Luottolaitosten on valmistauduttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013³ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁴ oikea-aikaiseen ja täysimääräiseen soveltamiseen haastavassa makrotalous- ja rahoitusympäristössä, joka luo paineita luottolaitosten kannattavuudelle ja tämän seurauksena niiden kyvyille vahvistaa pääomapohjaansa. On lisäksi todettava, että vaikka luottolaitosten on rahoitettava taloutta, varovainen jakopolitiikka on osa tarkoituksenmukaista riskienhallintajärjestelmää ja vakaata pankkijärjestelmää. Olisi sovellettava menetelmää, joka vahvistettiin Euroopan keskuspankin suosituksessa EKP/2015/2.⁵

¹ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

² EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁵ Euroopan keskuspankin suositus EKP/2015/2, annettu 28 päivänä tammikuuta 2015, osingonjakopolitiikasta (EUVL C 51, 13.2.2015, s. 1).

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

I.

1. Luottolaitosten osingonjakopolitiikan tulisi perustua konservatiivisiin ja varovaisiin oletuksiin siten, että luottolaitokset täyttävät sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset mahdollisen osingonjaon jälkeen.

- (a) Luottolaitosten on kaikissa olosuhteissa täytettävä sovellettavat vähimmäisvakavaraisuusvaatimukset (pilari 1:n vaatimukset). Näitä ovat asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisesti 4,5 prosentin ydinpääoman (CET1) osuus, 6 prosentin ensisijaisen pääoman (T1) osuus ja 8 prosentin kokonaispääomaosuus.
- (b) Luottolaitosten on lisäksi kaikissa olosuhteissa täytettävä vakavaraisuusvaatimukset, jotka perustuvat vakavaraisuuden arviointiprosessia koskevaan sovellettavaan päätökseen asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja jotka ovat pilari 1:n vaatimuksia tiukemmat (pilari 2:n vaatimukset).
- (c) Luottolaitosten on myös täytettävä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettut vastasykliset pääomapuskurit ja järjestelmäriskipuskurit sekä kaikki muut kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen viranomaisten hyväksymät puskurit.
- (d) Luottolaitosten on myös täytettävä täysiin vaatimuksiin perustuva⁶ ydinpääoman (CET1) osuus, ensisijaisen pääoman (T1) osuus sekä kokonaisuuspääomaosuus sovellettavaan määräpäivään mennessä. Tällä tarkoitetaan edellä mainittujen osuuksien sekä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen vastasyklisten pääomapuskureiden ja järjestelmäriskipuskureiden ja kaikkien muiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen viranomaisten hyväksymien puskureiden täysimääräistä soveltamista siirtymäsäännösten soveltamisajan päättymisen jälkeen. Siirtymäsäännökset vahvistetaan direktiivin 2013/36/EU XI osastossa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 osassa.

Näiden vaatimusten on täytyttävä sekä konsolidoidulla tasolla että yksittäisen laitoksen tasolla paitsi jos vakavaraisuusvaatimuksia ei sovelleta yksittäisen laitoksen tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 ja 10 artiklassa säädetyin mukaisesti.

2. Ottaen huomioon, että luottolaitokset maksavat tilikauden 2015 osingot⁷ vuoden 2016 aikana, EKP suosittaa seuraavaa:

- (a) **Ryhmä 1** Luottolaitosten, jotka täyttävät 1 kohdan a, b ja c alakohdassa kuvatut sovellettavat pääomavaatimukset ja jotka ovat jo saavuttaneet 1 kohdan d alakohdassa kuvatut täysiin vaatimuksiin perustuvat osuudet 31 päivänä joulukuuta 2015, olisi jaettava nettovoittonsa osinkoina varovaisuutta noudattaen siten, että ne pystyvät jatkuvasti täyttämään kaikki

⁶ Kaikki puskurit täysiin vaatimuksiin perustuvalla tasolla lukuun ottamatta yleistä pääomapuskuria, joka metodologisista syistä kiinnitettäisiin vuoden 2016 tasolle täysiä vaatimuksia laskettaessa.

⁷ Luottolaitosten oikeudellinen muoto voi vaihdella; ne voivat olla esim. listattuja yhtiöitä tai muita kuin osakeyhtiöitä, kuten keskinäisiä yhtiöitä, osuuskuntia tai säästöpankkeja. Termillä "osinko" viitataan tässä suosituksessa kaikenlaisiin rahasuorituksiin, jotka edellyttävät ylimmän päättävän elimen hyväksyntää.

vaatimukset siinäkin tapauksessa, että taloudelliset ja rahoitukselliset edellytykset heikentyvät;

- (b) **Ryhmä 2** Luottolaitosten, jotka täyttävät 1 kohdan a, b ja c alakohdassa kuvatut sovellettavat pääomavaatimukset 31 päivänä joulukuuta 2015 mutta jotka eivät vielä ole saavuttaneet 1 kohdan d alakohdassa kuvattuja täysiin vaatimuksiin perustuvia osuuksia 31 päivänä joulukuuta 2015, olisi jaettava nettovoittonsa osinkoina varovaisuutta noudattaen siten, että ne pystyvät jatkuvasti täyttämään kaikki vaatimukset siinäkin tapauksessa, että taloudelliset ja rahoitukselliset edellytykset heikentyvät. Niiden olisi lisäksi lähtökohtaisesti maksettava osinkoja vain siinä määrin kuin voidaan varmistaa vähintäänkin lineaarinen⁸ kehitys 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja täysiin vaatimuksiin perustuvia pääomavaatimuksia kohti.
- (c) **Ryhmä 3** Luottolaitosten, jotka eivät noudata 1 kohdan a, b tai c alakohdassa mainittuja vaatimuksia, ei lähtökohtaisesti pidä jakaa osinkoja.

Luottolaitosten, jotka eivät ne voi noudattaa tätä suositusta, koska ne katsovat, että niiden on lain mukaan maksettava osinkoja, olisi otettava viipymättä yhteyttä yhteiseen valvontaryhmäänsä.

II.

Tämä suositus on osoitettu asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklan 16 ja 22 kohdassa tarkoitetuille merkittävälle valvottaville yhteisölle ja merkittävälle valvottaville ryhmittymille.

III.

Tämä suositus on niin ikään osoitettu kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ja nimetyille viranomaisille, kun on kyse asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklan 7 ja 23 kohdassa tarkoitetuista vähemmän merkittävistä valvottavista yhteisöistä ja vähemmän merkittävistä valvottavista ryhmittymistä. Kansallisten toimivaltaisten ja nimettyjen viranomaisten odotetaan soveltavan tätä suositusta edellä mainittuihin yhteisöihin ja ryhmittymiin sikäli kuin se on tarkoituksenmukaista.⁹

Annettu Frankfurt am Mainissa 17 päivänä joulukuuta 2015.

[allekirjoitus]

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁸ Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että 31.12.2014 alkavalla nelivuotiskaudella luottolaitosten olisi lähtökohtaisesti säilytettävä vähintään 25 prosenttia vuodessa 1 kohdan d alakohdassa mainitun täysiin vaatimuksiin perustuvan ydinpääoman osuutensa, ensisijaisen pääoman osuutensa ja kokonaispääomaosuutensa vajeesta.

⁹ Jos suositusta sovelletaan vähemmän merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja vähemmän merkittäviin valvottaviin ryhmittymiin, jotka katsovat, etteivät ne voi noudattaa tätä suositusta, koska niiden näkemyksen mukaan niiden on lain mukaan maksettava osinkoja, niiden olisi otettava viipymättä yhteyttä kansallisiin toimivaltaisiin viranomaisiin.